

FILMEN

Scenebillede fra'

Chaufførens Hemmelighed

Daglig Forevisning af stort righoldigt Program.

Udenlandske Kunstfilms. — Egne Optagelser.

Uafbrudt Forestilling

Hverdage fra Kl. 2 Eftm.—11 Aften. — Søndage fra Kl. 4 Eftm.—11 Aften.

EMIL KRISTENSENS BOGTRYKKERI

NØRREGADE 30

KØBENHAVN K.

HURTIG LEVERING

BILLIGE PRISER

TELEFON 4345

LEVERANDØR TIL DE FLESTE BIOGRAFTEATRE I DANMARK.

CLICHÉER

**BIBOW-JENSEN'S
REPRODUKTIONS-ANSTALT**

25, VINGAARDSTRÆDE 25

TELEFON 4708

A/S **KINOGRAFEN**

KØBENHAVN

UDLEJNING

af

Paladsteatrets sidste Succes

OVERFALDET VED SAUSSEX

Storslaet Drama i 3 Akter.

En Episode fra Kampen mellem Indianere og Nybyggere.

Længde ca. 730 Meter.

ET DRAMA I LUFTEN

Drama i 2 Akter.

STOR SUCCES.

Længde ca. 770 Meter.

TAG DIG AF AMÉLIE

Farce i 3 Akter

af Georges Freydeau. Spillet af fremragende franske Skuespillere.

Længde 962 Mtr.

STORT REKLAMEMATERIALE

Biografteater-Billetter

med Firmamærke efter eget Valg i Hefter à 500 Stk. — 5 Billetter pr. Blad — dobbelte eller tredobbelte-nummereret fortløbende fra 1—500.

Mindste Ordre 5000 Stkr.

10,000	Stykker med	een Sats	.....	Kr.	6,00
25,000	—	—	to	.....	» 12,00
50,000	—	—	tre	.....	» 22,00
100,000	—	—	fire	.....	» 40,00

I Blokke à 100 Stykker, Format 5×12 cm.

10,000	Stykker med	een Sats	.....	Kr.	7,00
25,000	—	—	to	.....	» 17,00
50,000	—	—	tre	.....	» 31,00
100,000	—	—	fire	.....	» 53,00

Yderligere Trykforandringer Kr. 1,00 pr. Oplag.

Forsendes mod Halvdelen af Beløbet ved Ordrens Afgivelse, Resten pr. Postoprævning

Billetterfabrik A. Brand G. m. b. H.

Hasselbrokstrasse 126 :: Hamburg 23.

ADELGADE 13

ADELGADE 13

OTTO JENSEN

TAPETSERER — DECORATØR OG MØBELETABLISSEMENT

ANBEFALER SIG MED UDLEJNING AF

MØBLER · GARDINER · TÆPPER M. M.

TELF. PALÆ 321

TIL BILLIGSTE PRISER.

TELF. PALÆ 321

Biografteater-Billetter

Køb dansk Arbejde

hvorved spares Told og Fragt.

Forlang Tilbud fra:

C. FERSLEW & Co.s

Specialfabrik for

Kontrolbilletter i Ruller og Blokke.

St. Kongensgade 24.

København K.

Telefon 470.

besørges Annoncer til
Bladenes originale Priser
gennem

HERTZ'S

Sct. Pederstræde 19.
København
Telefon
ANNONCEBUREAU. 4022-4023-4024-4025

Nr.

Filmens Ret.

Da Filmen for Alvor fik Tag i Befolkningen, og Theaterdirektørerne for Alvor mærkede Konkurrencen, begyndte man at diskutere dens Eksistensberettigelse.

Alt levende har Retten til Livet i sin Livskraft — ogsaa de levende Billeder. Mens man snakkede for og imod, frem og tilbage, søgte stadig nye Tusinder af Folket til Biografteateret. »Skuespilkunstens sande Venner«, som burde vide, at det eneste Værn om en Kunstgren er at yde god Kunst, serverede fra Tale-scenen det forfærdeligste Gøgl, og forsvarede sig mod Kritiken med den opsigtsvækkende Paa-stand, at de havde fremstillet den fæle Lobescoves for at forgive Biografteateret.

Imidlertid viste det sig, at Publikum foretrak Gengivelse af en rigtig Flyvemaskine paa det hvide Lærred for den udstoppede og bevingede Kludedukke paa de skraa Bræder. I Stedet for at hævde Skuespilkunstens Plads ved at spille god Komædie, hvor Repliken og dermed det skrevne Ord har de bedst mulige Betingelser for at tale til Hjærterne, søgte man Sejren ved tekniske Midler — det Omraade, hvor Kampen var mest — ja absolut haabløs!

Kampen — hvorfor skal der overhovedet kæmpes. Biografteater og Skuespilhus kan saa fortrinligt trives Side om Side, Theateret maa ikke være et Sted, hvor man gaar hen, fordi man intet andet Sted har at søge til i ledige Timer. Det skal kalde paa sit Publikum ved at yde noget ualmindeligt. Derfor er Biografteaterets Konkurrence sund, den hindrer Skuespilleren og Theaterlederen i at forfalde til Sløvhed og Ligegyldighed. Den stumme og den talende Kunst kan med Held arbejde sammen — saaledes som de allerede nu har mange fælles Kræfter. Gennem billige Biletpriser faar Biografteateret Føling med et Publikum, som

ellers ikke har Adgang til nogen Form for mimisk Kunst udover Tivolis Pantomimer, der for voksne Mennesker er værre end intet; — og hos disse Tilskuere vækkes da en Interesse, der før eller senere vil føre dem til Theateret, for ogsaa der at lære Kunst at kende. Gennem Biografen gaar Vejen for mangfoldige til Theateret, og dette er af kulturel Betydning. Biografen løser let sin Del af Opgaven ved i Forbindelse med Sensation og Humor at filme virkelig god Kunst.

Men selv om en eller anden vilde modsige alt dette — og selvfølgelig vil en eller anden det — saa maa man dog sikkert fra alle Sider erkende, at Filmens Kunst betyder en Demokratisering af Kunsten, hvilket er godt og glædeligt, naar det blot ikke tillige betyder en Forsimpling. For disse Liniers Forfatter er denne Demokratisering det væsentlige.

Det er nu naaet saa vidt, at fremragende Skuespillere i Filmen gengiver Verdenslitteraturens ubestridte Mesterværker, saaledes at disses Tanker naar ud til nye Titusinder Verden over, paa Filmens stumme Esperanto, som selv Børnet i alle Lande er født til at forstaa.

Overalt ser man de nye Masser erobre alle Kunstens Templer — ikke for at trænge andre ud, men kun for at fylde de tomme Stolerader i Salens Baggrund; og for disse Tusinder kan ogsaa Filmen vise Vej. Ja den har maaske bedre Betingelser for det end nogen anden Kunst. Den, der aldrig har lært at læse, har dog lært at se.

Og deri ligger de levende Billeders ubestridelige Ret til Livet, som vel heller ikke noget tænkende Menneske, som ikke er økonomisk interesseret, søger at bestride!

Aage Hermann.

Filmsskuespillerinder.

Karen Andersen

Levende Billeder.

I.

Jeg sidder og ser paa Ildens
Sidste svindende Glød. —
Altid de samme Tanker
Om Dig og Din lumpne Død.

Graat i graat er det hele,
Lunet er indesnet;
Jeg synes, at Aar ere svundne,
Siden jeg sidst har let.

Dit Nummer, Dit Navn, Regimentet,
Faldet den 4de Maj —
Saaledes lød Telegrammet,
Prækenen over Dig.

Død — jeg ved ikke mere —
Faldet — for hvem og hvordan?

Din Dødsstunds evige Gaade
Fjærnt i det fremmede Land.

Ingen kan rigtig fatte
Vennens Sorg over Ven —
Jeg har ingen Grav at gaa til,
Intet er ladt mig igen.

Det regner og blæser i Aften —
Netop et Vejr for os —
Hvor kunde vi tale i Aften,
Uhyggen ude tiltrods.

Din Stol staar tom ved Kaminen,
Støvet og graat er Dit Glas —
Jeg prøver at skrive, at læse,
Intet er mig tilpas.

De fulgte Dig tro mine Tanker;
Og nu ved Din lumpne Død
Vender de alle tilbage
Hjemløse, stedte i Nød.

Ilden dør hen i Ovnens,
Regnen mod Ruden slaar;
Hjemme er ikke mer hjemme —
Jeg slukker min Lampe og gaar.

II.

Byen er vaad og sølet,
Halvt er det Regn, halvt Sne;
Omkring i de skidne Gader
Er næsten ingen at se.

Jeg kæmper mig frem mod Vejret,
Endnu er jeg lige vidt;
Mine sørgmodige Tanker
Bliver jeg ikke kvit.

Dagevis var jeg alene,
Jeg trænger til Selskab maaske.
Jeg sætter mig ind paa en yndet
Forstadsvariété.

Jeg trænger til Folk omkring mig,
Der larmer, drikker og ler;
Jeg sætter mig noget tilbage,
Paa Publikum mest jeg ser.

De evige fade Typer,
Sløve af Slid og Drik,
Paa Scenen de kendte Numre
Pyntet med nye tric.

Clowner og Danserinder,
En Kunsteyklist, en Jonglør —
Jeg kender det hele paa Forhaand,
Skønt sjældent jeg var her før.

Det ærgrer mig grundigt det hele,
Jeg vinker, betaler min The,
Ser paa Programmet, om muligt
Det næste er værdt at se.

«Levende Billeder» — staar der; —
Jeg tager min Frakke paa.
Saa slukkes Lyset i Salen,
Just som jeg vil til at gaa.

Der er allerede det første:
«Valg af en ny Præsident».
Jeg sætter mig ned og venter,
Til Lyset atter blir tændt.

Billederne glimter og flimrer,
Taaget, snart atter klart,
Set som gennem et Vindu
Paa et Jernbanetog i Fart.

«Duer paa Markuspladsen»,
«Livgarden trækker paa Vagt»,
«Procession ved Kong Edwards Kroning»,
«En engelsk Parforcejagt».

Blade af Livets Dagbog,
Stjaalet i Syd og Nord —
Sidst paa Programmet staar der:
«Tropperne gaar ombord».

Jeg ser en umaadelig Damper —
Soldater — en hundrede Mand,
Ombord er nok Størstedelen,
De sidste tar Afsked i Land.

Tilhøjre i Billedets Forgrund
En Skikkelse, mandig og skøn,
Et Bryst som en nordisk Viking,
Et Blik som en Kongesøn.

Det ligner — det er — nej vist ej —
Nu synes jeg jo, nu nej —
Jeg stirrer i Angst og Spænding,
Der er ingen Tvivl — det er Dig!

Men hun — hvem er hun? Hun græder.
Hun kaster sig ind til Dit Bryst,
Du taler, forsøger at smile —
Forgæves er al Din Trøst.

Ansigtet ser jeg ikke,
Bortvendt fra mig hun staar,
Væksten er ung og fornem;
Nu stryger Du tavs hendes Haar.

Jeg stirrer i Angst og Spænding —
Nu gør Du Dig lempeligt fri —
Hun skjuler sit Ansigt — hun hulker —
Et Glimt — og alt er forbi.

III.

Min Hjerne rummer kun dette,
Det Syn jeg næppe kan tro.
Jeg sidder og grubler og grubler
Over Jer begge to.

Jeg kendte Din nølende Tavshed,
Holdt af den, forstod den saa godt,
Men aldrig skrev Du om hende
Een eneste Linje blot.

Jeg kender ej Navn, ej Bolig,
Aldrig krydses vor Vej —
Nu trænger vi til hinanden,
Vi kunde tale om Dig.

Min eneste Vens Veninde,
For mig et Drømmesyn kun —
Tanken om Dig har mildnet
Hans sidste, kvalfulde Stund.

Alle de lyse Minder
Gemmer vi trofast paa. —
Gid Dine Øjne maa skaanes
For, hvad jeg i Aften saa.

Kai Holberg.

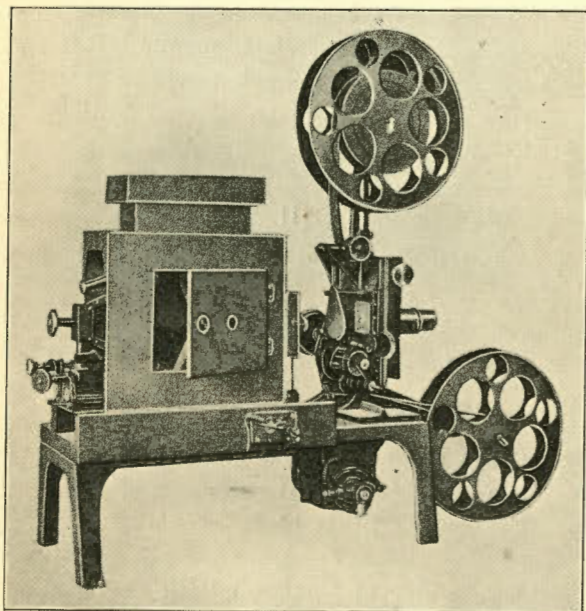

Fremviserapparatet.

Vi bringer i Dag et Billede af den Maskine, der skjult for Tilskuernes Blikke faar de levende Billeder til at træde frem paa det hvide Lærred.

Naturligvis kan dette Apparat være forskelligt, men det her gengivne repræsenterer en af de mest anvendte Typer.

I Hovedprincippet er det naturligvis endnu den gamle laterna magica, der endnu gør Tjeneste, hvortil saa er føjet en Mekanisme, der faar Filmsbaandet til at løbe forbi Linsen.

Som Regel drives Filmen ved Haandkraft, men det kan ogsaa ske ad mekanisk Vej.

Hvor i gamle Dage Petroleumslampen lyste, søger Elektriciteten nu for Oplysningen, og det siger sig selv, at uden den kunde det hele slet ikke lade sig gøre. Det voldsomme Lys, der skal til — og Lysstyrken maa stige jo større Afstanden er mellem Apparatet og Lærredet — kan ikke fremskaffes paa anden Maade, og en ikke uvæsentlig Del af Udgifterne ved et Biografteater gaar til Elektricitet til Fremviserapparatet.

Paa Billedet ser man, hvorledes Filmen er oprullet paa den øverste Spole, hvorfra det

gaar ned foran Linsen for endelig at rulle sig af paa en anden Spole.

Naar et Nummer er forbi, tages de to Spoler af og to andre sættes paa, en fyldt foroven og en tom forneden.

En interessant Del af Apparatet — og ofte en Kilde til megen Ærgrelse, — er Linsen.

Til de smaa Biografteatre er det let nok at faa en god og holdbar Linse, men jo større Rummet og den Vej, Straalerne skal gaa, blive, desto større bliver Vanskelighederne, indtil man endelig naar den Grænse, hvor det er umuligt at skaffe en brugbar Linse.

Sagen er, at jo længere Lyset skal gaa, før det finder Hvile paa den hvide Skærm, desto stærkere maa det elektriske Lys være, og naa vi her naar op paa en 80 Amperer, melder Linsen pas.

Ikke fordi den ikke kan taale den stærke Hede, som Lyset udvikler, men tværtimod fordi den ikke kan taale Kulden.

Det lyder mærkeligt, men er ikke desto mindre sandt.

Glasset angribes ikke af Varmen, der udstraales fra de glødende Kulstænger, selvfølgelig hedes det voldsomt op, men dette har intet Uheld eller Sprængning til Følge.

Naar Linsen derimod under en lang Film er bleven opvarmet og Lyset pludselig slukkes, naar Billedet er forbi, indtræder der en Sprængning i Glasset, takket være den derved opstaaede Temperaturforskul — en Kalamitet, som Gang paa Gang indtræder i de virkelig store Kinosale.

Naar en saadan Sprængning indtræder, bliver Billederne utydelige, og da det under Forstillingen er umuligt at skifte Linse — ikke mindst paa Grund af Glassets Varmegrad — vil ogsaa alle de senere Billeder komme til at lide derunder.

Takket være de Smaahuller, der findes paa begge Sider af Filmen og en Række Tænder i Apparatet, er al Slinger udelukket, og Slidde paa Filmen er samtidigt bragt ned til et Minimum.

En Røst fra Masserne.

Kære »Film«!

Jeg er en ganske almindelig skattesnydende Borger, der gaar i Biograferne for at more mig.

Min Kone er ikke morsom, det har hun efter sin Mor, og hende har jeg ogsaa i Huset.

I Teatret gaar jeg kun nødigt, for der skal jeg have dem begge med — en paa hver Side — og det forstyrrer min Nydelse.

Saa er der kun Biografteatrene tilbage, og da de jo højest kan holde Vagt ved 2 af Billedteatrene, kniber jeg mig ofte en fredelig Time paa et af disse Steder.

— Og saa vil jeg more mig . . .

Jeg vil komme i lidt godt Humør og glemme mine daglige Sorger, jeg vil ikke se noget bedrøveligt, ikke se en stram Kone, der bistaet af en uforgængelig Moder jager med en stakkels Mand, nej jeg vil se en dejlig Pige love at være sød for hele Livet — og aller helst vil jeg le . . .

Jeg trænger til at le.

Jeg ler ellers aldrig uden naar jeg har drejet de to en Knap, men det er ikke paa den rette befriende Maade, thi jeg ved, at det bødes der senere for — det er intet billigt Grin.

Men komiske Billeder bringer mig i godt Humør.

Jeg morer mig som et Barn, naar en Mand farer ind i en Butik med Gibsvarer og vælter det hele; jeg véd Regningen kommer ikke til mig, og ler af fuld Hals.

Det morer mig at se to ækle Snakkesøstre blive rendt over Ende af den forfulgte Tyv eller se en ældre Herre glide i en Bananskral.

Det gør det, — jeg nægter det ikke — saadan er jeg nu. Og derfor har jeg hentet mine bedste Stunder i Filmstemplerne.

Men nu er Tiden inde, da jeg maa beklage mig.

Det er snart længe siden, jeg har faaet mig saadan en Latter, at Folk paa de forreste Rækker vendte sig om for at se paa mig, thi Programmet bliver bestandigt mere og mere sørgeligt.

Alle Uhygge-Stemninger manes frem, jeg ser Mord og Sygdom, Underkuelse og Tyranni, og min fordums Glæde er borte.

Naar jeg blot tænker paa, hvad jeg har set den sidste Gang, gyser det i mig.

Først saa jeg et Drama, kaldet »Den sorte Fingertut« eller »Krokodillerne i Fjeldkløften«. Her taler Titlerne for sig. Saa saa jeg en saakaldt Ugejournal, der er noget af det uhyggeligste, jeg har set.

Den begyndte Gud hjælpe mig arme Mand med Fremvisning af de nyeste Hattemoder fra Paris, som om den grønne Balladehat med de røde Fjer og Pailletterne, som min Kone købte i forrige Uge og som min Svigermoder nu har bestilt Magen til, ikke har ødelagt mit Budget for lange Tider.

Under de næste 3—4 Minutter lukkede jeg Øjnene, og da jeg slog dem op igen, var jeg midt inde i en stor Asta Nielsen Film, der ender med, at den aldeles uskyldige Officer bliver skudt, takket være Kærligheden til en besnærende Kvinde.

Da jeg havde tænkt lidt over dette sidste Billede, var jeg dog klar over, at her havde min Frygt været ugrundet, da et saadant Tilfælde ikke vil kunne forekomme i min Praksis.

Derefter saa jeg »Gengangeren«, »Prinsregent Louitpolds Begravelse«, et større Skalperingsdrama fra »the far West«, »Saarede ved Kirkkilisse«, »Kongen af Italiens Besøg i Fnathospitalet i Amalfi« og meget mere.

Og det kan let blive for meget.

Smagen hos Publikum maa vel være den bestemmende, men for mig, der kommer for at le, er disse moderne Dramaer en Pest, og jeg henstiller til dem, der træffer Bestemmelsen, at vi atter faar en rigtig sindssvag komisk Film at se.

Og kan der ikke gøres andet, saa sæt en Dag et Drama forkert paa Apparatet, saa vi faar alle de store Sjælsrørelser fremvist fra den forkerte Ende af.

Det blev maaske endda den morsomste Films, man har set.

Med megen Agtelse

H. Petersen.

Den sidste —

I Paris stod for nogle Dage siden en Politibetjent paa Vagt i en Villaby ud for en rig Bankiers Hus, da 10 velklædte Personer kommer hen til ham og viser ham et Brev, hvoraf det fremgaar, at de er Filmsskuespillere og af Bankieren har faaet Lov at optage en Films paa hans Villa, hvorfor de beder Betjenten holde Publikum tilbage, at de kan arbejde i Fred.

Paa Andejagt

EN KVIDES ÆRE

Drama i 1 Bil og 2 Akter.

Hovedudføres af

EDITH PSILANDE **BEINAR ZANGENBERG.**

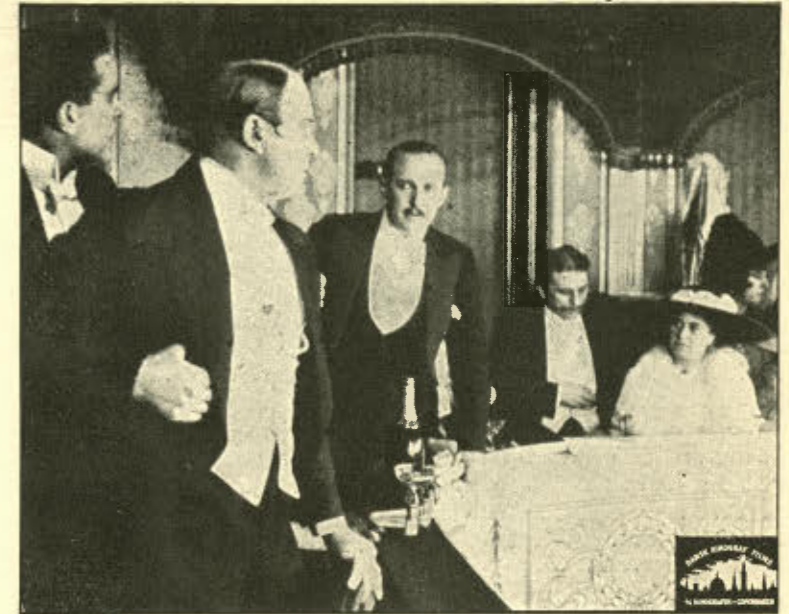
Udlejes med Monopol for Danmark

A/S KINGRAFEN

FREDERIKSBERGVEJ 25. KØBENHAVN.

Ballet i Officersklubben

I Scala-Teatrets Loger

Arrestationen

En af de Fremmede stiller et Apparat op foran Huset, medens de andre kaster deres Jakker og forsøger at trænge ind i Huset, som var de i Færd med at gøre Indbrud. De rejste en Stige op mod Huset, brød Vinduerne op og forsvandt ind i Villaen. Flere af Mændene var forklædte som Politimænd og foregav, at de gemte sig bag Hjørnet af Huset i den Hensigt at overraske Tyvene, naar de forlod Huset. Skuespillet morede de rigtige Politimænd meget, og da de Skuespillere, som forestillede Tyvene, forlod Villaen med Sække paa Ryggen og blev grebet af de Skuespillere, som spillede Politimænd, klappede de virkelige Politimænd begejstret. Skuespillet var udmærket. Tyvene blev paa rigtig Politivis taget i Kraven og dygtig gennemraskede. Da Skuespillet var forbi, pakkede Fotografen sit Apparat sammen og forsvandt ad en Sidegade.

Da Politimændene om Aftenen læste i Avisen, at Bankierens Villa havde været besøgt af Tyve, morede de sig kostelig, idet de formodede, at det var en eller anden tilfældig Tilskuer, som for Spøg havde indrykket denne Meddelelse. Snart kom der imidlertid Meddelelse fra Bankieren, at der under hans Fraværelse fra hans Villa var bleven stjålet for ca. 100,000 Francs Værdier. Ingen af de saa udspekulerede Tyve er endnu bleven paagrebet.

Teater —

Henrik IV.

En Gang sidste Vinter saa jeg Oscar Bækstrøm paa »Dramatiske Teatern« i Stockholm.

Han spillede Per Degn i Erasmus Montanus, og hele det teaterinteresserede Stockholm havde med Forventning imødeset dette Gæstespil.

Jeg gik derhen for at se »Sverigs Olaf Poulsen« — og jeg gik dybt skuffet bort.

Det var rædselsfuldt!

Ved at se Bækstrøm i Rollen slog det en, at en behændig Instruktør med Lethed maatte have kunnet stryge denne uden at det havde skadet Stykket det mindste — og det har man jo dog ikke tænkt sig før.

Saa læste jeg en Dag, at Dagmar-teatret havde sikret sig den berømte svenske Skuespillers Bistand til Opførelsen af Henrik IV, og jeg stod jo noget uforstaaende overfor dette Fænomen.

Ganske vist har Rasmus Christiansen ikke

den fornødne Mave, men han har 3 Gange saa meget komisk Talent som den buttede Svensker, man fandt det fornødent at indforkrive.

Løsningen paa denne Gaade fik jeg foreleden.

De danske Skuespillere gæster Gang paa Gang Stockholm og finder altid den mest udmærkede Modtagelse.

Publikum fylder Teatret og jubler over Gæsterne, og de bedste Minder, danske Skuespillere har fra Udlandet, er som Regel fra det glade Stockholm.

Derfor syntes man, man burde gøre Gengæld. I mange Aar har der været talt om svenske Gæstespil snart paa det ene, snart paa det andet Teater, men stadigt er der kommet noget i Vejen.

Det har undret mig — indtil jeg i Vinter var i Stockholm og saa det Spil, der præstredes. Svenskerne er nemlig ikke Skuespillere. De kan fremstille en Grandseigneur i et fransk Stykke — thi han ligger deres egen Natur nær — og derfor havde Gustaf Frederiksons Optræden paa vort kongelige Teater nogen Berettigelse, men iøvrigt har de ikke Anelse om, hvad Skuespilkunst vil sige.

Derfor trak man de Gæstespil i Langdrag og det gjorde man Ret i.

Men det skulde altsaa være en Gang — og saa fik vi Bækstrøm hertil og han blev interwievvet og pænt behandlet, og svenske Blade trykte Artiklerne efter og alt var saare godt — indtil Aftenen kom.

Da gik Glansen af St. Gertrud, som den maatte gøre.

Henrik IV blev en Sejr for Adam Poulsen og gjorde for en Aarrække Ende paa alle svenske Gæstespil.

Trist var det, at Falstafffiguren skulde odelægges for en, men saa meget desto større Glæde var det, at Henrik Persy-Skikkelsen genskabtes med fornyet Glans og Karakteristik.

Af denne iltre Yngling skabte Adam Poulsen en Figur, der vil blive Mønster for alle senere Fremførelser af denne Figur.

Blot det Paahit med at lade denne ædle

Skikkelse stamme, naar han bliver ivrig! Det trak til Tider Skikkelsen helt hen til det latterlige, men det gjorde den samtidig saa herlig menneskelig og troværdig.

Det modvirkede paa en udmærket Maade det noget overjordiske, der ellers let kommer over denne overædle Helt.

Som hans unge forelskede Hustru spillede

plikker, som Digteren har lagt i hans brede Mund.

Man kunde blive aldeles rasende ved at sidde og høre paa dette Blasfemi mod Kunstens aller helligste.

At Mennesket dog ikke selv kunde høre, hvor forfærdeligt det var, og løbe sin Vej!

Hr. Bækstrøm har en stor Mave og kan

Scenebillede af Henrik IV.

Bodil Ibsen fint og inderligt, og denne dejlige Scene kom fuldt ud til sin Ret i denne Gengivelse.

Som den unge Prins, der i alle sin Ungdoms gale Streger dog altid skal bære Spiren i sig til den stortseende Hersker, han senere blev, gjorde Hr. Liebman ikke helt Fyldest.

Det kom sig maaske af, at han ogsaa i Værtshusscenerne, hvor Falstaff skal fylde og beherske Scenen med sit Vid og sin Graadighed, maatte trække Læset, da Bækstrøm gav blankt op og ødelagde alle de pragtfulde Re-

et Tricks med det ene Øje, ligesom han paa en pudsig Maade kan trække sit Overskæg op under Næsen, iøvrigt er han hul, blodløs og fantasiforladt som faa. Voldsomhed ejer han ikke og Nuancer er ham et fremmed Ord.

En rask Instruktør kunde have strøget Rollen, en klog Direktør havde strøget Gæstespillet, thi det kan dog vist i høj Grad diskuteres, om man ikke gør Svenskerne en Bjørnetjeneste ved at lade dem blamere sig paa den Maade.

Jens Locher.

men da ethvert større Drama har 2 eller flere Pauser, vil der altid være Tid til at iagttage og notere Toilettepragten.

Hvad de optrædende Skuespillerinder er iført paa Lærredet, er man heller ikke naaet til at beskrive, ligesom man heller ikke har set »Førartikler« i Bladene om Filmstoiletter.

Men at alle disse Ting vil komme, er hævet over enhver Tvivl.

En Ting er allerede kommen: Folk har lært at klappe af en Film.

I Begyndelsen, da de levende Billeder var noget ganske nyt, gjorde man det ikke.

»De kan jo dog ikke høre det,« sagde Folk, og mente de optrædende.

Nu klapper man, naar man er tilfreds — for Teatrets Skyld.

Desværre er der jo ingen at fremkalde — det skulde da være Pianisten eller Drengen, der slaar Klaptræet sammen i de komiske Billeder — hvorved Bifaldet taber noget i Energi og maalbevidst Haardnakkethed, men til Gengæld er der intet Tøj at slaas om i Garderoben, hvorved paa den anden Side meget vindes.

Jagten efter at komme først til Tøjet har ødelagt mangen Succes paa Teatrene, thi hvad er selv en Afskedstale af Dr. Mantzius mod det at faa sin Overfrakke i god Tid!

Denne Ulempe er man altsaa fri for i et Biografteater, og siden vi er begyndt at fremdrage den Slags Forskelligheder, kan vi jo passende tage nogle andre med.

Ved en Filmspremiere hører man aldrig Souffløren, hvad man næsten altid gør i de rigtige Teatre, fordi ingen af Skuespillerne kan et Ord af deres Roller. Premiereuheld kender man heller ikke noget til. Film er Film og lige god i begge Ender.

Skuespillerne nægter aldrig at spille, fordi de ikke har faaet Gage, og Teaterkatten kommer ikke pludseligt ind.

I Amerika maa det desuden være en stor Ting, at man ikke behøver at formene Publikum den Fornøjelse at skyde paa de Optrædende, medens Forbudet mod at skyde paa Pianisten stadigt staar ved Magt.

Et Gode for nervøse Folk er det ogsaa, at man ikke kan være saa uheldig at faa Billetter under

Lysekronen, af den gode Grund, at der ingen findes. Scenebrand kan der heller ikke opstaa, og Tæppet kan ikke gaa ned midt i 3die Akt.

Af andre Fordele er der den, at man ikke kan smide Blomster op til de optrædende, hvorved mange Penge spares.

Som man ser, er næsten alle Fordele ved Biografteaterpremieren, og naar dertil kommer, at det er den billigste, og at der ikke kan komme rød Plakat, fordi den eller den af Skuespillerne har faaet Forfald, forstaar man, at de bliver mere og mere søgt.

Jens.

Stumper og Strimler

Den kendte Komiker Max Linder skal ifølge et italiensk Kinoblad i disse Dage have underskrevet Kontrakt med et stort fransk Firma.

Hans Engagement lyder paa 3 Aar. Gager for dette Tidsrum er lige 1 Million Francs.

— Hvis det ikke er en And.

Adskillige Filmskompagnier ejer Scener, der er langt større end dem, de største Teatre kan fremvise.

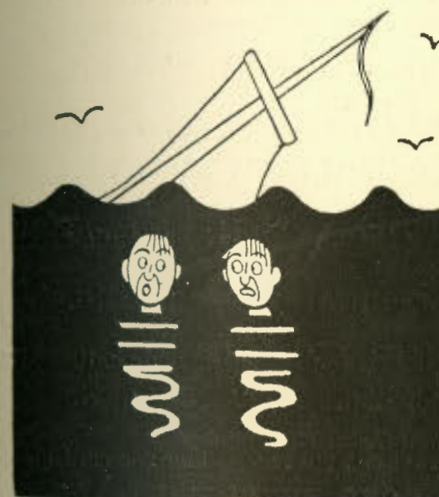
Ligeledes er deres Garderøber langt større, og som Eksempel kan nævnes, at »Selig« Kompagniet i Chicago ejer over 7,000 Kostumer fra alle Lande og Tidsaldere.

I Tyskland er vedtaget en Lov, ifølge hvilke Børn under seks Aar helt og holdent er forbudt Adgang til Biografteatrene. Endvidere er det forbudt Børn under 16 Aar at gaa til andre Biografteaterforestillinger end de Forestillinger, som særlig er afpasset for dem. For Overtrædelse af Loven vil saavel Biografteatret som den Besøgende blive idømt en Bøde hver paa Mark. 60. Hvorledes Teatrene vil være i Stand til at bedømme de unge Menneskers Alder, meddeler Loven imidlertid intet om.

Haandværkerskolen i Berlin har taget Kinografen i sin Tjeneste, idet Lærerne gennem levende Billeder gør Eleverne bekendt med de forskellige Haandværk.

Forleden Dag kunde man over Berlin se to Aeroplaner tæt efter hinanden flyve hen over Byen. Da Aeroplanerne landede og Politiet indfandt sig, viste det sig, at Passagererne var Filmsskuespillere, og at de over Berlin havde optaget en Flugt med Flyvemaskine, hvilken Scene skulde lægges ind i en Film.

Den tyske Krigsminister har nylig udsendt en Meddelelse, at ifølge Ordre fra Kejseren maa ingen Soldater medvirke ved Filmsoptagelse. Ansvarhavende Officerer kan imidlertid tillade Optagelse af Tropper under Øvelse, dog under Forudsætning af, at der ikke røbes Hemmeligheder med Hensyn til Landets Forsvar.

— Her ligger vi og drukner ganske alene midt ude i Øresund, og det kunde vi have faaet over 100 Kroner for hos en Filmsfabrik.

ANNONCEPRISER: Paa Bagsiden og Siden før og efter Teksten 20 Øre pr. mm. Paa andre Sider 16 Øre. For en halv Side 30 Kr. pr. Gang. Rabat for 13 Gange 10 pCt., for 26 Gange 20 pCt. Spaltebredde 85 mm.

ABONNEMENTSPRIS: Indland: 4 Kr. om Aaret. — Udland: 8 Kr. om Aaret. — Enkelte Numre 15 Øre.

REDAKTION: Frederiksberggade 25, København. Tlf. 7606 — 7626.

EKSPEDITION OG ANNONCEAFDELING: Vilhelm Priors kgl. Hof-Boghandel, Købmagergade 52, København.

Udkommer den 1. og 15. i hver Maaned.

Udgivet af A/S Kinografen. — Redigeret af Jens Locher.

3000 LYS

Kinematograflys i alle mindre Byer

faas ved at benytte vor

Triplexbrænder.

Uafhængig af
Gas- og elektriske Ledninger.
Anerkendt Konkurrent
til Buelampe.

Katalog K gratis og franko.

Drägerwerk

Lübeck, Tyskland

Internat.

Lichtbild-Kopier-Gesellschaft

m. b. H.

BERLIN S. 61, Bergmannstr. 68.

Telegram-Adresse; LICHTKOPIE.

Ydelsesdygtigste Fabrik for Kopiering
og Fremkaldelse af Film.

TUTEIN & KOCH

REPRODUKTIONSANSTALT & CLICHÉFABRIK
FARVERGADE 8 • TELF. CEN. 8747

© Efter 1ste Jan. 1913 ©
Telefoner: Cen. 4740 & 4760.

A/S KINOGRAFEN

TELEFON 7606—7626.

FREDERIKSBERGGADE 25 · KØBENHAVN

Salg og Udlejning af Films

Egne Optagelser. Monopol Films.

Af de fremkomne Films fremhæves:

PIGEN UDEN FÆDRELAND Længde ca. 1035 Mtr.
Drama i 3 Akter af URBAN GAD. I Hovedrollen: ASTA NIELSEN.

SKOVSØENS DATTER Længde c. 760 Mtr.
Drama i 1 Forspil og 2 Akter. I Hovedrollen: EDITH PSILANDER.
— ANTON de VERDIER.

NAAR MASKEN FALDER Længde c. 990 Mtr.
Skuespil i 3 Akter af URBAN GAD. I Hovedrollen: ASTA NIELSEN.

EN KVINDES ÆRE Længde ca. 825 Mtr.
Drama i 1 Forspil og 2 Akter.
I Hovedrollen: Fru EDITH PSILANDER og EINAR ZANGENBERG.

GENERALENS BØRN Længde c. 1030 Mtr.
Skuespil i 3 Akter af URBAN GAD. I Hovedrollen: ASTA NIELSEN.

MARCONITELEGRAFISTEN Længde c. 810 Mtr.
Drama i 3 Akter. I Hovedrollen: HOLGER REENBERG.

EN LETSINDIG HUSTRU Længde c. 785 Mtr.
Drama. I Hovedrollen: Fru DAGMAR HANSEN-HEINEMANN.

Stort Reklamemateriale forefindes.
Clicheprogram. — Plakater. — Fotografier.
Programmer udlejes fra 10 Kr. og opefter.
Brugte Films sælges fra 5 Øre pr. Meter.

Dansk Kinograf Films

A/S Kinografen, København.

Hovedkontor:

25, Frederiksberggade 25. ◆

Telefon 7606—7626.

Optagelsesteater:

Strandparksvej Hellerup.

Tlf. Hellerup 1283—1336.

Optagelse og Fabrikation af Films

Til Dato er udkommen:

Den sorte Panter, Drama. Længde ca. 982 Mtr.

Den sidste Hurdle, Drama. Længde ca. 920 Mtr.

Storstadsvildt, Drama. Længde ca. 850 Mtr.

Marconitelegrafisten, Drama. Længde ca. 810 Mtr.

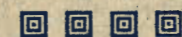
Skovsøens Datter, Drama. Længde ca. 760 Mtr.

Kvindehjerter, Drama. Længde ca. 610 Mtr.

Trofast Kærlighed, Drama. Længde ca. 615 Mtr.

Skæbnens Veje, Drama. Længde ca. 725 Mtr.

En Kvindes Ære, Drama. Længde 825 Mtr.

Udkommer om kort Tid:

**Clovnens
Kærlighed.**

**Chaufførens
Hemmelighed.**

Nord-Europas største Biograf Teater.

Intet andet Biograf Teater i Verden kan byde sit Publikum saa enestaaende Bekvemmeligheder.

Der forefindes saaledes stor elegant Promenoir, Restauration, Ventesale, Thesalon.
Orkester-Concerter under Anførsel af Herr Kapelmester *Fr. Schnedler Petersen*.

Solister: Violin, Herr Marius Hansen. Harpe, Frk. Kjeldskov.

PALADSTEATRETS FILMS

UDLEJES AF

A/s KINOGRAFEN · FREDERIKSBERGGADE 25

TELEFON 7606 — 7626 · KØBENHAVN